

KLOPOTEC

Šolsko glasilo OŠ Miklavž pri Ormožu

OSNOVNA ŠOLA
MIKLAVŽ
PRI ORMOŽU
S PODRUŽNICO KOG

Eko šola

Šolsko glasilo
OŠ Miklavž pri
Ormožu

Številka 3

Letnik 2007

Spoštovani!

Leto je naokrog in spet je pred vami Klopotec. Glede na to, da že tretje leto sodelujemo v evropskem projektu Pomladni dan, smo se odločili, da tokrat napravimo tematsko številko Klopotca, vezano na omenjeni projekt.

Tema letošnjega projekta je 50 let skupaj, saj je ravno letos minilo 50 let od podpisa Rimske pogodbe. Le-ta je bila podpisana 25. marca 1957 na Kapitolu v Rimu. Pod njenim imenom razumemo pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za jedrsko energijo (Euratom) in Evropske gospodarske skupnosti (EGS).

Geslo Evropske unije je „Združena v raznolikosti“, kar pomeni, da so z EU Evropejci združeni v skupnem trudu za mir in da so številne različne kulture, navade in jeziki v Evropi prednost za celino.

Unija se je ustanovila na podlagi skupnih evropskih vrednot – spoštovanja človekovega dostojanstva, strpnosti in nediskriminacije. Ker smo skupnost vrednot, je ena od naših odlik, da smo združeni v različnosti.

Tudi naši učenci imajo različne poglede na Evropsko unijo, ki smo jih strnili v letošnji številki Klopotca.

Prijetno branje vam želi

Saša LAČEN, prof. slo.

SkUP@J
OD 1957

EVROPSKA UNIJA

Učenci 3./9, 4./9 in 4./8 razreda iz Koga smo povprašali, kaj je Evropska unija. Dobili smo zelo zanimive odgovore.

Zame je EU Evropa, evropske države.

JAKOB 3. a

EU je Evropa.

MARTIN 3. a

Predsedniki imajo veliko hišo in »policaji« so glavni v celi Evropi.

ROK 3. a

EU je Evropa, v njej so države.

KEVIN 3. a

EU je neka zastava, grb ali država. Meni pomeni to celi svet.

PIA 3. a

EU je država, kjer mi živimo.

FILIP 3. a

Meni je EU kot svet. Da so vsi ljudje na svetu enakopravni, tudi če so drugačne polti.

AJDA 3. a

EU je to, da so države skupaj. Kot ZDA, je skoraj enako. Potem se spremeni denar.

DAMJAN 3. a

EU je zame to, da ljudje nekje v pisarni razpravljajo o naši Evropi.

SARA 3. a

V Evropi je več držav, ki nimajo enakih jezikov, denarja.

DOMINIK 3. a

Evropska unija je unija, v kateri so določene države.

ŽAN, 4.a

V Evropsko unijo je združenih več držav.

SANJA, 4. a

Evropska unija so združene evropske države.

MIHA, 4. a

Evropska unija zame pomeni več držav, ki imajo skupni denar evro.

LUKA, 4. a

Je več držav skupaj ene skupine.

DENIS, 4. a

Evropska unija pomeni zame velik napredek za Slovenijo. To je napredek tudi za ostalih 48 držav, ki so v Evropski uniji. Dobili smo tudi evre.

TEJA, 4. a

Evropska unija je unija skoraj vseh držav na svetu.

BORUT, 4. a

Evropska unija je to, da je povezanih več držav. Večina ima za denar evro.

DAVID, 4. a

Meni pomeni, da je veliko držav v enem območju.

KAJA, 4. a

Evropska unija mi pomeni, da ima več držav evre.

ERIK, 4/9

Evropska unija zagovarja Evropo.

SABINA, 4/9

Veliko držav, ki so združene v eno skupnost.

NIKA, 4/9

Evropska unija odloča o državi.

TJAŠA, 4/9

Evropska unija so zame združene države.

JAN, 4/9

Evropska unija so združene države.

VID, 4/9

Evropska unija so združene države Evrope.

TOMAŽ, 4/9

Evropska unija je združenje držav.

PETER, 4/9

Meni evropska unija pomeni nekaj združenega v državah.

NEJC, 4/9

Veliko držav, ki so združene v eno skupnost.

BETKA, 4/9

Evropska unija ima več držav.

DANIEL, 4/9

Evropska unija so druge države Evrope.

BLAŽ, 4/9

Evropska unija so države, ki so združene v Evropi.

ALEKS, 4/9

*Ivana Pšak, 1. razred
Enakost med spoloma*

ŠOLA

To strašno zadevo
je uvedla neka gospa,
če se ne motim,
je to Marija Terezija bila.
Nanjo se vsak učenec jezi,
ko slabo oceno dobi.
Tu pa so še domače
naloge, ki za nas so velike
nadloge.
Sprašujemo se, če vse je to
res potrebno;
ja, znanje je zlata vredno!

Mateja Murad, 7. a

NEPOZABNO PRIJATELJSTVO

I.

Vsak človek ima prijatelje, ki so mu podobni ali enaki. Poslušajo enako glasbo kot on, se podobno oblačijo ...

To pa je zgodba o deklici Hani, ki si je našla prav posebna prijatelja.

Živela je deklica Hana, rjavih las in oči, ter prijaznega nasmeha. Hodila je v osmi razred osnovne šole Ivana Meška v Velenju. Njena najboljša prijatelja sta bila Sara in Jan. Skupaj so preživeli veliko časa. Nekega dne pa so se skregali.

II.

Hana se je odpravljala iz šole domov. Srečala je prijetno starejšo gospo, ki jo je prosila za pomoč. Ravno je šla iz trgovine, vrečke so bile zares težke in Hana ji je priskočila na pomoč. Ko sta prispeli do cilja, jo je Ingrid (tako je bilo ime gospe) povabila na čaj in piškote.

Hiša je bila zelo čudno opremljena. Vseposod so bila barvna peresa, nerazumljive črke in stavki ...

Hana in Ingrid sta se hitro spoprijateljili. Le gospod Hans je bil malce zadržan, zdelo se je, da se Hane malce boji. Tako je Hana svoje proste ure preživljala in posvečala zakoncem Redečkoper.

Tako kot vsak dan se je tudi ta dan odpravila s kolesom k Redečkoperju. Toda v hiši ni bilo nikogar. Hana ju je kar nekaj časa iskala in tako je prišla do skrivnostnih vrat, ki jih še nikoli prej ni opazila. Ker je bila zelo radovedne narave, je pritisnila na kljuko in vrata so se vdala. Na drugi strani je bila velika osvetljena soba. Na sredi sobe je stal lesen drog, na katerega je bil privezan Hans. Okrog njega je bilo polno vejevja, šib, lesa. Ingrid pa je zakurila ogenj. Ko se je Hans po polurnem kurjenju odločil prenehati, je skočil v ledeno mrzlo vodo. Ingrid je medtem pripravljala nekakšne zvarke. Ko je prišel iz vode, je spil napitek in na sebi ni imel niti enega znaka opeklin. V tistem trenutku je zagledal Hano. Hana, ki je vse to videla in opazovala, se je prestrašila in stekla domov.

Zaprla se je v svojo sobo in lovila sapo, takrat pa se je spomnila na kolo, ki je še vedno ostalo prislonjeno ob hišo Redečkoperja. Tako je bila pretresena, da je brez pomisleka poklicala Saro in Jana. Povedala jima je vso zgodbo. Seveda ji nista verjela. Tako so se skupaj opogumili in odšli po kolo.

Tam jih je ob kolesu že čakal Hans. Prosil je za pozornost in jim začel pripovedovati zgodbo.

»Nekega nedeljskega jutra sem se rodil prav posebni materi. Takrat še sploh nisem vedel, kdo sem in kaj me čaka v življenju. Pripadal sem indijanskemu plemenu. Moj oče je bil poglavar, saj je njegova beseda obveljala in vsi so jo spoštovali. Tako je vse minevalo v najlepšem redu vse do mojega 18. rojstnega dne. Za nas so izvedeli ljudje, podobni vam. Tako je Ingrid s svojo spremljevalno ekipo prišla raziskovat naš drugačen svet.« »In potem?« je zanimalo Jana. »Takrat sem bil še mlad in tako sem se noro zaljubil v Ingrid. Moja družina tega ni nikoli sprejela in z Ingrid sva se odločila pobegniti. Dolgo časa sva se potepala po svetu ter čakala na pravo lokacijo za najino hišo. Tako sva po 20 letih prišla v vašo vas. Kupila sva to hišo in sedaj sva tukaj. Spoznala sva tebe Hana, ki si nama s svojo prisrčnostjo in odkritostjo polepšala marsikateri trenutek v najinem življenju. Ves tisti obred, ki si ga videla, je bil posebej namenjen tebi,« je nadaljeval Hans. »Kako lepa zgodba, ko bi bila vsaj resnična,« je dahnila Sara. »Saj tudi je!« je takoj zaklicala Hana. »In kaj se je zgodilo z vašo družino?« se je pozanimal Jan. »Oče je kmalu po pobegu umrl, mama pa je še vedno zelo jezna name.«

Po tej pripovedi so vsi postali pravi prijatelji, razen Sare, ki ni ničesar verjela. Ingrid in Hans sta Hano in Jana povabila na izlet v Južno Ameriko k Indijancem. Tako so čez dva tedna že leteli v Ameriko.

III.

Jan, Hana, Hans in Ingrid so po dolgih enajstih urah prispeli na cilj. Tam so bili ljudje različnega mnenja. Nekateri so vrnitev Hansa odobraval, drugi zaničevali, tretji ...

Hanova mama jih takoj poslala v šotor. Tam jim je povedala, da je Hans po smrti svojega očeta glavni poglavar in so prebivalci jezni samo zato, ker je pobegnil in se ni soočil s posledicami.

Nato so prišli dobili so toplo hrano in prenočišče. Zjutraj pa je Hans poklical svoje ljudstvo in začel: »Večina od vas se je vsaj enkrat v svojem življenju zaljubila in tako lahko veste, da bi v tistem trenutku za ljubljeno osebo storil vse. Sedaj pa si predstavljate, da vaša ljuba oseba ni iz vašega kraja in da ostali tega ne odobravajo. Kaj bi vi v tistem trenutku storili?«

Večina jih je obmolnila in povesila glavo. Hans pa jih je prosil, naj vsak človek iz plemena nad dvanajst let napiše svoj odgovor ter ga odda v zabojnik do konca meseca. Tako so vsi vneto čakali konec meseca. Zabojnik se je hitri polnil. Ko so vse odgovore stresli v šotor, niso imeli kam stopiti. Preden pa se je čas iztekel, so se morali pogovoriti s Hansovo mamo. Tako pa sta se Hans in njegova mati pobotala.

Prišel je konec meseca in Hana, Jan, Ingrid in seveda Hans so imeli veliko dela. Prišli so do ugotovitve, da bi vsak peti Indijanec storil natanko tako, kot je pred leti Hans. Hansa so ponovno izvolili za poglavarja. Tudi Ingrid so sprejeli za svojo.

Hana in Jan sta se poslovila od svojih prijateljev in obljubila, da se bosta še vrnila in ne bosta nikoli pozabila svojih prijateljev.

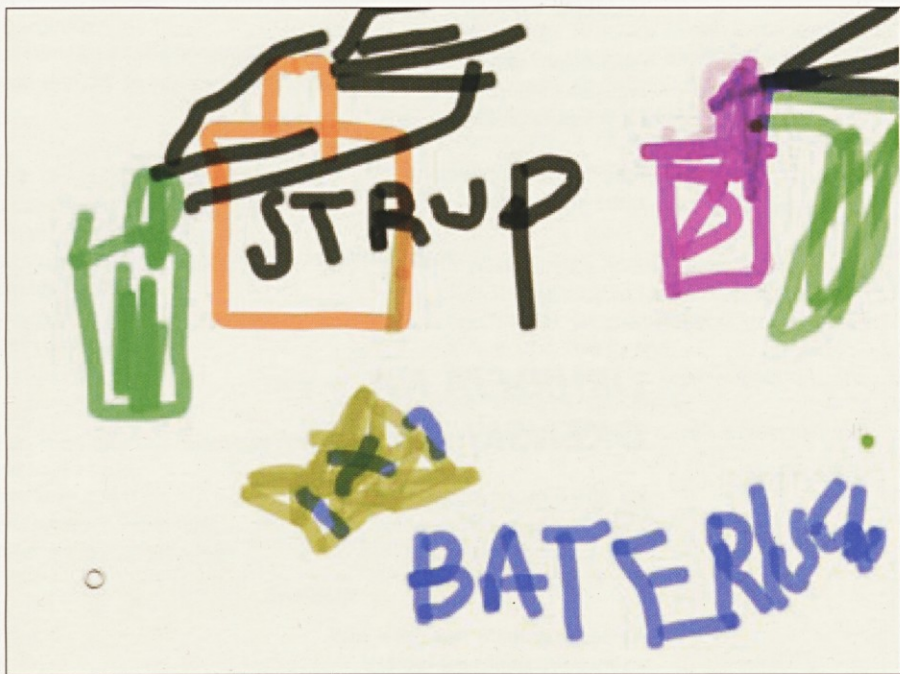
Ponovno se je začela šola. Pri slovenščini sta dobila nalogo, spis. Hana in Jan sta opisala to zgodbo, za katero sta dobila odlično oceno. Tudi knjigo sta izdala. Za vse skupaj sta se morala zahvaliti Hansu in Ingrid. Naslednje počitnice sta ponovno odšla v Južno Ameriko, mogoče se jima je pridružila še Sara.

Nina Hedžet, 7. a

EKOLOGIJA

V šoli nam govorijo o ekologiji, ki pa ji mi nismo kos. Bili pa bi ji, če bi šola k temu nekaj pripomogla, npr. tako, da bi kupila toliko koles, kolikor je učencev na šoli. Potem bi se vsak učenec pripeljal v šolo in ko bi končal s poukom, bi se peljal domov. Tako bi učenci imeli telesno kondicijo, kar bi prineslo dobre rezultate v športu. Privarčevali bi tudi z gorivom in ne bi onesnaževali okolja. Kupili pa bi 1 liter »mazalnega« olja, da bi si učenci naoljili verige na kolesih.

Ludvik Luci 7.a

LET LOVSE, 1. razred
Smetnjak za nevarne odpadke

KRALJIČNA ORHIDEJA

Narava, narava,
razkošna, bohotna, obdarja nas.

Slika milijone vrst cvetja,
spomladi, jeseni in sredi poletja.

Orhideje, izjemne cvetlice
krasijo vrtnarske police.

Nad listi zelenimi mavrica barv,
te popelje v pravljичni žar.

Občudujem te orhideja,
najlepša med rožami si,
tvoja lepota prekrasno žari.

Kraljična, krhka, medena,
zame pravi čudež si ti.

Kaja Zadravec 4. a/8

ORHIDEJA NA OKENSKI POLICI

Ko zjutraj sonce posije,
zaspano oči jaz odprem,
že te na oknu zagledam
in z veseljem pobožam te.

Na peclju dolgem ti cvet bel stoji,
v soncu jutranjem ves lep žari.

Vse lepo se v tebe je zlilo,
v rožo prekrasno razvilo
in mojo okensko polico okrasilo.

Žan Kolarič

SREČEN – SREČNA SEM

Srečen sem, da imam starše,
da hodim v šolo,
da imam dovolj hrane in vode,
da ima prijatelje s katerimi se igram,
da imam svoj dom, da živim v Sloveniji.

ALJAŽ

Srečen sem, ko dobim nove prijatelje.
Imam starše, sestre in brata, babico in dedka.
V svoji domovini rad živim, ker je tu veliko
miru in sreče.
Vesel sem, ko v šoli počnemo kaj zanimivega.
Srečen sem, ko se zaljubim v lepo deklico.

UROŠ

Srečen sem, da sem se rodil,
da imam streho nad glavo,
da imam starše, prijatelje,
da ni vojne, da živim v miru.
Imam lepe obleke.
Ponosen sem, da živim v Evropi,
da sem Slovenec.

DENIS

Srečen sem, da imam mamo in očeta,
ki me imata rada.
Imam svojo sobo,
dobro hrano in vesel sem,
da hodim v šolo v Sloveniji

GREGOR

Imam starše, ki me imajo radi.
Sem Slovenka.
V šolo hodim vsak dan.
Tam so moji prijatelji.
Živim v miru in vem,
da bom nekoč imela svoj poklic.
Veselim se praznovanja rojstnega dne.
Živim v Evropi.

DOROTEJA

Srečna sem, da imam starše, ki me imajo radi.
Te sreče pa nima vsak otrok na svetu.
Srečna sem, da živim svobodno.
Tudi te sreče nimajo vsi ljudje.
Srečna sem, ker imam veliko prijateljev,
ki me spoštujejo.

PETRA

Srečna sem, da hodim v šolo,
kjer sem se naučila brati in računati.
Srečna sem, da imam tople dom,
kjer se vsak dan igram.
Srečna sem, da lahko grem v trgovino,
kjer si kupim najnujnejše.
Sreča je, da živim pri starših v Sloveniji.

NATALIJA

12 ZVEZDIC

Dvanajst zvezdic pleše na modri podlagi,
plešeta, plešeta z njimi dve žabi.

Dvanajst zvezdic postavljenih v krogu
prikazujejo popolnost.

Dvanajst zvezdic nasmejanih,
razigranih ter politično razporejenih.

Dvanajst zvezdic, modra podlaga,
to je naša evropska zastava.

Aleš Rozman 7. a

EVROPA

Za tabo je že petdeset let, ko so dočakala abrahama.

Želim ti še več držav, čisto morje, ki ga paziš.

Da bi bilo čim manj revščine.

Bodi takšna kot si

In še naprej veliko sreče.

Maja Mavrič, 4. a/8

EVROPA

Za tvoj petdeseti rojstni dan ti želim,

da bi se ti pridružilo še več držav

in da bi še naprej ostala tako čista.

Vanja Carlina Rajh, 4. a/8

Fotografija v ozadju:

Tjaša Novak, 7. a

Spominska znamka

PRIJATELJU

Prijatelj moj. Zakaj si žalosten nocoj?
Saj veš, da vedno sem s Teboj.

Varujem te,
potolažim te,
ponudim ramo ti.

Ko si na tleh, jaz k Tebi pohitim.
Prav vse storim, da Te razveselim.

Nasmejim te,
razbremenim te,
ponudim srečo in ljubezen ti.

Prijatelj moj, ne bodi žalosten nocoj,
najlepšo pesem zdaj z menoj zapoj.

Spoštujem te,
vzgajam te,
vzor pokažem ti.

S pesmijo ti dušo umirim
ter črne misli prepodim.

Misli ti berem,
drugim ne verjamem,
poslušam glas srca prijateljskega,
ki nikoli me ne izda!!!

Morda nekoč boš razumel
srečo mojo, da si – prijatelj moj,
ki ga nočem izgubiti!!!

Doroteja Meško, 8. r

LE KAJ BI BREZ PRIJATELJSTVA?

Osnovna šola Bergen v mestu Bergen na Norveškem je bila znana in elitna šola, o kateri se je širil glas po vsej Norveški. Obiskovali so jo le otroci iz bogatih družin, katerih starši so bili prepričani, da navadna osnovna šola ni primerna za njihove "večvredne" otroke.

Bergen je bila zraven tega, da je bila osnovna šola, tudi internat, kar je večina staršev odobravala, saj kot poslovneži, politiki in podjetniki po navadi niso imeli časa za svoje otroke. Pa vendar niso bili vsi otroci na šoli Bergen iz bogatih družin. Vseeno se je tu in tam našla kaka izjema, ki je na Bergen prišla izključno zaradi posebne nadarjenosti. Ena takih izjem je bila Tesa, mirna in tiha učenka devetega razreda. Tesa se je vedno držala bolj ob strani in je svoje sošolce vedno le opazovala. Pridružila se jim ni nikoli, saj se je bala, da jo bodo zaradi tega, ker ni bogata, izključili.

Tesina življenjska zgodba je bila zelo žalostna. Že v ranem otroštvu sta ji v prometni nesreči umrla starša. Od takrat je zanjo skrbela teta, mamina sestra, ki je bila zelo skrbna. Za Teso je vedno lepo skrbela in Tesa jo je imela rada. Čeprav se je morala Tesa zaradi revnosti marsičemu odreči, je preživela mirno in zadovoljno otroštvo. Toda kakor da to, da sta ji umrla starša, še ne bi bilo dovolj, ji je, ko je bila stara osem let, za levkemijo umrla tudi teta. To je bil za Teso hud udarec, pa vendar je sčasoma prebolela tudi tetino smrt. Skrb zanjo je prevzela sirotišnica. Začela je obiskovati majhno osnovno šolo v bližini mesta Bergen. Tam so kmalu odkrili njen talent za matematiko in jo poslali na elitno in priznано šolo Bergen. Stanovala je v internatu.

Na novo okolje se je sčasoma privadila, toda na sošolce – nikoli! Kako je pogrešala svoje nekdane sošolce, s katerimi se je igrala po ulicah! Njeni novi sošolci niso znali drugega, kakor govoriti o znamkah oblek, avtomobilov, telefonov ... Iz nje so se najpogosteje norčevali zaradi njenih skromnih oblačil. Toda Tesa je bila prilagodljiv človek, zato je požrla tudi to in je raje optimistično zrla v prihodnost. In ne zaman!

Kakor pravi pregovor, kdor išče, ta najde! Tesa je iskala prijateljstvo ... in ga tudi našla. Priložnost se je pokazala nekega toplega junijskega dne, ko se je deveti razred Bergena odpravil na zaključno ekskurzijo. Učenci so se odpravili na Irsko, kjer naj bi si ogledali znamenite irske klife in muzeje. Začeli so z ogledi klifov. Tesa se je držala repa skupine, saj se je tako izognila zasmehovanju. Stali so visoko na položnem vrhu znamenitih irskih klifov Moher ter zrlji navzdol na razburkano morje globoko pod njimi. Vse je spreletaval srh že ob sami misli na to, da bi kdo padel navzdol.

Taja in Tea najbolj priljubljeni učenki v razredu, sta se začeli prerivati, saj je vsaka želela stati spredaj, od koder se je videlo najdlje. V trenutku nepazljivosti je Tea Tajo porinila na stran in se pognala naprej. Taja se je užaljena obrnila okrog, naredila korak nazaj ... ter nenadoma izgubila tla pod nogami! Gotovo bi omahnila v globino, če ne bi v zadnjem hipu zgrabila kamen, ki je štrlel iz stene.

Vsa presenečena je skušala zakričati, toda iz njenega grla se je izvil le pridušen stok. Tesa, ki ji je stala najbližje, je edina opazila, kaj se dogaja. Ozrla se je okrog, toda ko je videla, da nihče ni ničesar opazil, se je pognala k Taji, jo zgrabila za zapestje in jo skušala povleči navzgor, kljub nevarnosti, da tudi sama omahne v globino. Imela je premalo moči. Glasno je zakričala in sedaj so tudi ostali opazili, kaj se dogaja. Priskočili so ji na pomoč. S skupnimi močmi so jo potegnili navzgor. Takoj so se okrog nje zgrnili vsi njeni sošolci in prijatelji. Toda ona se jim je izmuznila ter pohitela za Teso, rešiteljico, ki se je začela oddaljevati, saj ni pričakovala, da bi se ji kdo zahvaljeval.

Taja se je Tesi pristrčno zahvalila, da ji je rešila življenje in od takrat sta Taja in Tesa najboljši prijateljici. Nikoli več se nihče iz Tese ni norčeval, nasprotno, sprejeli so jo medse in jo spoštovali.

Ronja Rajh, 7. a

PRIJATELJSTVO:

Zame je prijatelj tisti, ki te spoštuje, je prijazen in dober. Prijatelj o tebi vse ve in vse zna.

Sara

Prijateljstvo je, ko te ima nekdo rad. Prijatelja sta skupaj in sta prijazna drug do drugega, se ne pretepata in ne pljuvata. Prijateljstvo je nekaj najlepšega.

Dominik

Prijatelji so zame tisti, ki do mene niso grobi in se ne pretepajo. Prijatelji smo prijazni, si med seboj pomagamo in se imamo radi.

Filip

Do prijatelja moraš biti prijazen in ga ne pretepaš. Prijazen moraš biti do vseh, drugače ne bodo tvoji prijatelji. Moja mamica in očka sta prijazna do mene in do bratov, zato ju imam rada. Moji prijatelji in prijateljice so tisti, ki se ne pretepajo in se ne obnašajo grdo.

Ajda

Moj prijatelj je Borut. Je prijazen, ne sme biti hudoben in nesramen. Skupaj igrava računalnik, nogomet, voziva se s kolesom ter se igrava skrivalnice.

Rok

Zame je prijatelj tisti, ki je prijazen in se ne norčuje iz drugih. Pomaga drugim in se ne laže, ampak pove resnico. Pripoveduje tudi vice in smešnice.

Damjan

Meni pomeni prijateljstvo veselje, ljubezen in prijaznost. Moj prijatelj Rok je malo poreden in malo priden. Vseeno je moj najboljši prijatelj.

Pia

Prijatelj mora biti prijazen, mi pomagati, se z menoj igrati nogomet, ne sme me pretepati.

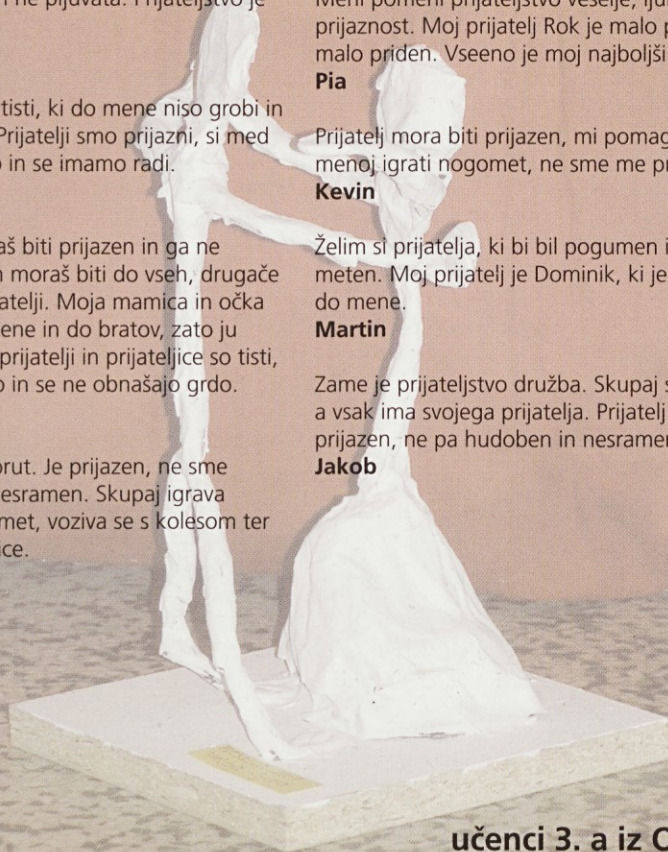
Kevin

Želim si prijatelja, ki bi bil pogumen in pameten. Moj prijatelj je Dominik, ki je prijazen do mene.

Martin

Zame je prijateljstvo družba. Skupaj se igramo, a vsak ima svojega prijatelja. Prijatelj mora biti prijazen, ne pa hudoben in nesramen.

Jakob

učenci 3. a iz OŠ Kog

Fotografija v ozadju: Melisa Gjura, 7. razred, Plesalca

DOBROTA PRIDE OD SRCA

Zapadel je prvi sneg. Jutra so bila mračna, večeri hladni. Zbudili smo se v navalu hudega viharja, ki je divjal po mestu.

Iskali smo zavetje, mati in oče pa sta nas porivala na suho, v nekakšno klet. Mlajša sestra je potočila svoje prve grenke solze, bila je namreč lačna kot vsi mi. Oče se je odpravil iskat nekaj toplih cunj, mati pa je pazila na otroke. Moja zadolžitev je bila poiskati hrano. Starša sta me pospremila do velikih in težkih vrat.

Pričela sem teči po zamrznjeni cesti. Videla nisem nič drugega kot bel vrtinec pred sabo. Mrazilo me je od pet do glave. Ustavljala sem se pred razsvetljenimi hišami in opazovala, kako srečni so ljudje. Imeli so obilico hrane ter zlat nasmeh na ustih. Upala sem, da lahko tukaj kaj dobim, a imela sem smolo. Mladenič me je spodil, še preden sem pozvonila. Premražene ledene solze so mi polzele po licih. S sklonjeno glavo sem pot nadaljevala. Nenadoma sem se ustavila in se ozrla nazaj.

Cel čas mi je sledila starejša gospa. To gospo sem nekje že videla. S seboj je nosila veliko belo vrečo. Stopila je do mene in se mi lepo nasmehnila. V srcu sem začutila toplino, ki je že dolgo nisem. Ta občutek sem pogrešala. Prijela me je s svojo toplo, nežno dlanjo ter mi dala belo vrečo. Rekla mi je, da me opazuje vsak dan in če kaj rabimo, vemo, kje jo najdemo. Obrnila se je in odšla, še preden sem se ji sploh zahvalila. Srečna sem stekla domov. Doma so me že pričakovali z žalostnimi obrazi. Ko smo odprli vrečo, nismo mogli verjeti. Imeli smo pet toplih volnenih jopic, nekaj hrane in pet parov čevljev. Na obrazih staršev sem videla širok nasmeh. Čez dva dni sem hotela obiskati gospo. Prositi sem jo hotela za nekaj hrane. Ko sem prišla tja, kjer sva se srečali zadnjič, nje ni bilo.

V tistem trenutku sem zaslišala v bližnji cerkvi zvonove. Ozrla sem se proti cerkvi in videla nekaj ljudi v črnih oblačilih. Bili so žalostni. Razočarana sem se vrnila v klet. Več dni sem prihajala na ta kraj, a gospe ni bilo od nikoder. In tako smo lačni ostajali še naprej.

*Martina Žalar, 9. a,
literarno poustvarjanje*

*Klaudija Srša, 7. a,
Spominska znamka*

ZA TVOJ 50 ROJSTNI DAN

Že pol stoletja je minilo,
odkar več držav se je združilo.
Si ti jih pod okrilje vzela,
kot da bi isto pesem pela.
Si abrahama dočakala,
ne da bi se česa bala.
Ti ni lahko bilo,
a vseeno ti je uspevalo.

Zato ti draga Evropa vse
najboljše želim
in se s tabo veselim!

Melisa Gjura, 7. a

Božidar Drvar, 3. razred
Čestitka Evropi

Založba Rokus Klett

